

การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษจากการเล่าเรื่องพระมหาชนก
สำหรับนักศึกษาเอกภาษาอังกฤษปีที่ 2 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

The Development of English for Communicative Skills with
Mahajanaka Retold of Second Year English Students, the
Faculty of Humanities and Social Sciences, Ubon Ratchathani
Rajabhat University

นันทน์ภัส อยู่ประยงค์

Nannapat Yooprayong

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

Faculty of Humanities and Social Sciences Ubon Ratchathani Rajabhat University

nannapat.y@ubru.ac.th

Received: December 23, 2021

Revised: March 3, 2022

Accepted: March 14, 2021

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษจากการเล่าเรื่องพระมหาชนกสำหรับนักศึกษาเอกภาษาอังกฤษปีที่ 2 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี และ 2) ศึกษาแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาในรายวิชาภาษาอังกฤษในสื่อมวลชน จำนวน 30 คน ซึ่งเป็นนักศึกษาเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 2 โดยใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยดำเนินการทดลองตามแบบแผนการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 1) แผนการสอน 4 แผน 2) แบบประเมินการเล่าเรื่องเป็นภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังเรียน และ 2) การสังเกตพฤติกรรมการเรียนในระบบออนไลน์เพื่อวิเคราะห์และสรุปหาแนวทางในการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษในสื่อมวลชน ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง 4 สัปดาห์ ของภาคการศึกษาที่ 1/64 ทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ผลการศึกษาพบว่า ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษหลังการเรียน พบว่า มีการพัฒนาขึ้นโดยคะแนนในการประเมินแต่ละด้านสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยภาพรวม นักศึกษาส่วนใหญ่มีความสุขสานสัมพันธ์กับกิจกรรมการเรียนการสอนที่ทำให้นักศึกษามีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น จากการสังเกตและวิเคราะห์แนวทางในการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชานี้ พบว่า มี 5 แนวทางหลัก ๆ คือ 1) การให้นักศึกษามีส่วนร่วมในชั้นเรียน 2) การแทรกบทเรียนฝึกการออกเสียง 3) การฝึกฝนเพื่อสร้างความมั่นใจในการสื่อสาร 4) การแทรกกิจกรรมที่หลากหลาย 5) การเพิ่มกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารมากขึ้น

คำสำคัญ: การพัฒนา ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ การเล่าเรื่อง

Abstract

The purposes of this study were to 1) develop communicative skills using the story of Mahajanaka retold by the second year English students of Humanities and Social Sciences Faculty, Ubon Ratchathani Rajabhat University, 2) study the guidelines for the classroom activities management to develop English communicative skills in the course of English in Mass Media. The samples were selected using purposive sampling. The samples were 30 students. The instruments used were (1) four lesson plans, (2) evaluation form, and (3) behavior observation. The data collected were statistically analyzed by mean, standard deviation, and t-test for sample.

The results of this study showed that the communicative skills of the students under study increased from a pre-test significantly at the 0.05 level. Most of them enjoyed the activities as they had more chance to communicate in English. Based on observation and an analysis of the guidelines, it was found that there were five main guidelines: students' participation in the classroom, added practice in the English pronunciation, more practice to increase students' confidence in communication, a wide variety of activities, and more opportunities for students to use English.

Keywords: Development, Communicative Skills, Story Retelling

ความสำคัญและที่มาของปัญหาการวิจัย

โลกของเรามีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วจึงมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาและเตรียมพร้อมให้นักศึกษามีทักษะและประสบการณ์ที่นอกเหนือไปจากการเรียนรู้ภาษา Cambridge University (2020) จึงได้จัดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นให้ผู้เรียนมีทักษะที่จำเป็นในยุคปัจจุบัน และหนึ่งในทักษะที่สำคัญของนักศึกษาคือทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางที่เชื่อมต่อกับคนทั่วโลกได้ในฐานะที่เป็นภาษาสากล ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษจึงเป็นทักษะที่สำคัญ โดยพื้นฐานทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสามารถช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสต่าง ๆ เพิ่มขึ้น ได้แก่ การประกอบอาชีพกับบริษัทหรือองค์กรที่มีหลากหลายเชื้อชาติ หรือบริษัทที่เป็นที่รู้จักกันทั่วโลก เช่น Google, Microsoft, หรือองค์กรระหว่างประเทศต่าง ๆ ทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ ภาษาเป็นเครื่องมือที่มนุษย์ใช้เพื่อรับข้อมูลข่าวสาร โดยเฉพาะภาษาอังกฤษที่อยู่ในสื่อต่าง ๆ ซึ่งบุคคลที่เข้าถึงภาษาอังกฤษได้ก่อนถือว่ามีความรู้ในการพัฒนาทางการศึกษาหรืออาชีพของตนเองได้ก่อนผู้ที่ไม่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้

สำหรับประเทศไทยนั้นได้มีการสำรวจความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของคนไทย พบว่ามีเพียงร้อยละ 10 จากประชากรทั้งหมดเท่านั้นที่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้และประเทศไทยติดอันดับที่ 5 ของประเทศในภูมิภาคอาเซียนอีกด้วย (อรพรรณ ฤทธิ์มั่น และบัลลังก์ โรหิตเสถียร, 2559) อีกทั้งประดิษฐ์ คำมุงคุณ และคณะ (2562) พบว่านักศึกษามีความกังวลในการพูดภาษาอังกฤษ 3 อันดับแรกคือ นักศึกษาตื่นเต้นในการพูดภาษาอังกฤษ โดยไม่ได้เตรียมตัวมาล่วงหน้า นักศึกษามีความกังวลหากสอบไม่ผ่านรายวิชาที่มีการพูดภาษาอังกฤษและนักศึกษารู้สึกวิตกกังวลและกระวนกระวาย จนลืมสิ่งที่เคยเรียนรู้ในสถานการณ์ที่ไม่คุ้นเคยโดยอีกทั้งนักศึกษามีความวิตกกังวล หากนักศึกษาได้รับการแก้ไข

ทันทีในขณะที่พูดผิด ดังนั้นในงานวิจัยชิ้นนี้จะได้ใช้วิธีการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นทักษะการสื่อสาร โดยไม่เน้นหรือเข้มงวดในเรื่องของการใช้ไวยากรณ์เพราะจะทำให้ผู้เรียนไม่สนุกและวิตกกังวล แต่จะมีตัวอย่างให้ไปปรับปรุงการสื่อสารของตนเอง ซึ่งการวิจัยนี้ได้นำละครการ์ตูนเรื่องพระมหากษัตริย์มาเป็นกิจกรรมที่จะทำให้ผู้เรียนมีประสบการณ์และสร้างความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษผ่านแผนการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักศึกษาได้ฝึกทักษะการเล่าเรื่องเป็นภาษาอังกฤษนั้น ประกอบไปด้วยการฝึกทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ซึ่งมีส่วนทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษได้และยังเป็นการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้วรรณกรรมไทยที่สำคัญ ซึ่งสามารถนำไปถ่ายทอดเป็นภาษาอังกฤษได้ด้วย

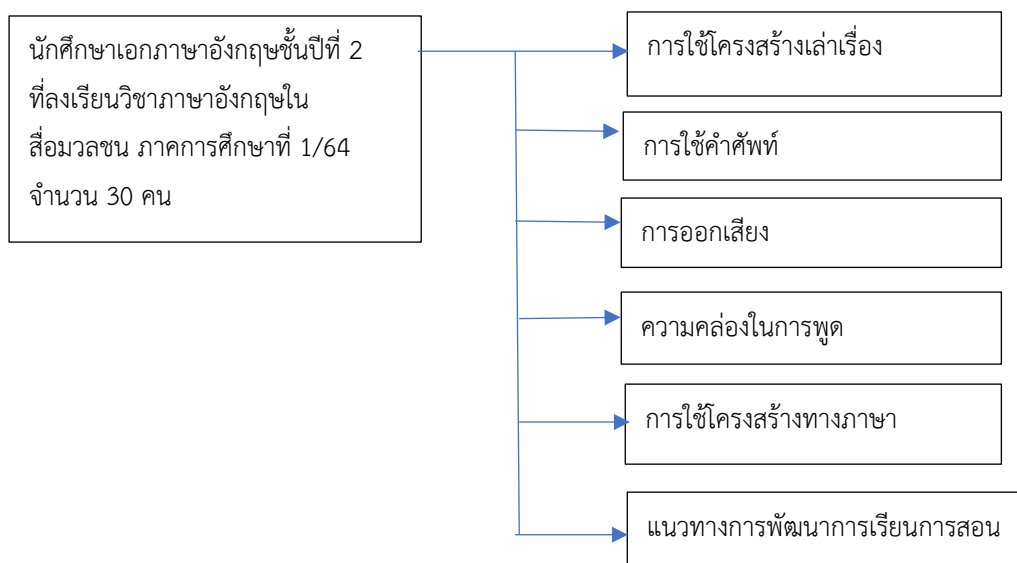
วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1. เพื่อพัฒนาทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษจากการเล่าเรื่องของนักศึกษาวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 2 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ในรายวิชาภาษาอังกฤษ ในสื่อมวลชน
2. เพื่อศึกษาแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 2 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานีในรายวิชาภาษาอังกฤษในสื่อมวลชน

ขอบเขตโครงการวิจัย

กลุ่มเป้าหมาย: นักศึกษา สาขาวิชาภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 2 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี จำนวน 30 คน ในรายวิชาภาษาอังกฤษในสื่อมวลชน

กรอบแนวความคิดในการวิจัย

ประโยชน์ที่ได้จากการวิจัย

1. ผลการวิจัยและวิธีการสอนที่ใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการทำวิจัยในอนาคตในการใช้การสอนที่เน้นทักษะการสื่อสารและการเล่าเรื่องเป็นภาษาอังกฤษ
2. นักศึกษาได้มีโอกาสได้สื่อสารภาษาอังกฤษมากขึ้นทั้งในชั้นเรียนและการฝึกซ้อมนอกชั้นเรียนก่อนทำการอัดคลิปวิดีโอ
3. ได้แนวทางในการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นทักษะการสื่อสารออนไลน์โดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานของนักศึกษาในศตวรรษที่ 21
4. นักศึกษาได้ฝึกทักษะในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการตัดต่อวิดีโอด้วยตนเอง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การพัฒนา หมายถึง การทำให้ดีขึ้น
2. ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ หมายถึง ทักษะการพูดนำเสนอโดยใช้วงจระภาษาและอวัจนภาษา
3. การเล่าเรื่อง หมายถึง การเล่าเรื่องที่ได้จากการดูภาพยนตร์ภาษาอังกฤษหรือการศึกษาโดยการอ่านเพิ่มเติมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่องในเว็บไซต์ต่าง ๆ

การทบทวนวรรณกรรมและสารสนเทศที่เกี่ยวข้อง

1. กรอบแนวความคิดในการพัฒนาทักษะการสื่อสารมหาวิทยาลัยเคมบริดจ์

ทักษะการสื่อสารที่เชี่ยวชาญเป็นทักษะสำคัญในชีวิต ที่ช่วยให้เราได้แบ่งปันข้อมูลและความคิดเห็นรวมถึงการแสดงความรู้สึกและความเห็นที่ไม่ตรงกัน การสื่อสารเป็นกระบวนการที่ต้องตื่นตัวทั้งการใช้ความรู้สึกที่แสดงออกมาทางวงจระและทางอวัจนภาษา ซึ่งทำให้เกิดความหมายของการสื่อสารขึ้นมา ในการที่จะมีทักษะการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพนั้นจะต้องมีการพัฒนาส่วนประกอบสำคัญทางการใช้ภาษาที่แบ่งออกเป็น 3 ส่วนหลักที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสาร

1.1 การใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์

ผู้เรียนมีความเข้าใจในการสื่อสารทางภาษาว่ามีความเหมาะสมกับบทบาทและสถานการณ์ เลือกใช้ภาษาที่ทำให้ผู้ฟังให้ความสนใจ รวมถึงการเพิ่มความหมายที่เน้นหรือการสอดแทรกอารมณ์ขึ้น

1.2 การจัดการในการสนทนา

ผู้เรียนมีความสามารถในการเริ่มสนทนา การคงอยู่ของการสนทนาและการจบบทสนทนาหรือการสื่อสารได้อย่างเหมาะสม การใช้ภาษา อารมณ์และท่าทางตามบทสนทนาหรือตามที่สื่อสารออกมา เพื่อให้ผู้รับสารสามารถเข้าใจในสิ่งที่สื่อสารได้

1.3 การมีส่วนร่วม

การมีส่วนร่วมในการสื่อสารโดยผู้ส่งสารสามารถส่งสารได้อย่างมั่นใจและชัดเจน ความสามารถในการคล่องในการสื่อสาร มีความมั่นใจ และความเร็วในการสื่อสารได้อย่างเหมาะสมโดยใช้น้ำเสียงที่เหมาะสม ใช้โครงสร้างทางภาษาที่หลากหลายและการแสดงทางสีหน้าท่าทางและอารมณ์ได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง

2. สมรรถนะในการเรียนภาษา (Communicative Competence)

คัทส์ลิตซ์ แสงบุญ (2555) ได้สรุปแนวคิดของนักภาษาศาสตร์ประยุกต์และการเรียนภาษาที่ 2 ไว้ว่า สมรรถนะในการเรียนภาษามีส่วนสำคัญ 4 ส่วน คือ

สมรรถนะด้านไวยากรณ์ (Grammatical Competence) คือ ความรู้ในเรื่องของโครงสร้างภาษาตั้งแต่ระดับเสียงจนถึงระดับความหมาย

สมรรถนะด้านสังคม (Sociolinguistic Competence) คือ ความรู้ความสามารถในด้านโครงสร้างภาษาทุกระดับได้อย่างเหมาะสมกับบริบท

สมรรถนะเชิงกลยุทธ์ (Strategic Competence) คือ ความสามารถในการใช้กลยุทธ์ในการสื่อสารทั้งแบบวจนะและอวัจนภาษาเมื่อจำเป็น การใช้เทคนิคเพื่อให้การติดต่อสื่อสารประสบความสำเร็จ

สมรรถนะเชิงวาทกรรม (Discourse Competence) คือ ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารที่มีความกลมกลืนและต่อเนื่องของข้อความทั้งภาษาพูดและภาษาเขียนได้อย่างเหมาะสมในแต่ละบริบท ความสามารถในการเชื่อมระหว่างโครงสร้างทางภาษากับความหมาย

ในการสื่อสารภาษาอังกฤษประกอบไปด้วยสมรรถนะหลายด้าน นอกจากความรู้ด้านภาษาแล้วยังต้องมีความรู้ด้านความเหมาะสมในการใช้ภาษา การใช้วจนะและอวัจนภาษาและความต่อเนื่องของการสื่อสารให้มีความต่อเนื่องและเหมาะสมอีกด้วย

3. การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT)

นงนุช สีสันต์ (2561) ได้สรุปความเป็นมาของการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) ว่า เกิดขึ้นช่วง ค.ศ. 1970 มีวัตถุประสงค์มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้ โดยไม่ใช่เพียงสอนให้รู้การใช้ไวยากรณ์หรือรูปแบบภาษาให้ถูกต้องเท่านั้น แต่จะมีการกระตุ้น ส่งเสริมให้เด็กได้มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย และไปสอดคล้องกับแนวคิดของ Chomsky ที่กล่าวว่าความสามารถในการใช้ภาษาและความสามารถในการแสดงออกทางภาษาเป็นสิ่งที่มนุษย์ทุกคนมีอยู่ แต่ต้องเข้าใจภาษาก่อนจึงสามารถแสดงออกและสื่อสารได้ ซึ่งการฝึกกิจกรรมทางภาษามีความจำเป็นและสำคัญที่ผู้เรียนจะนำไปสื่อสารในชีวิตประจำวันได้จริง ดังนั้นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษา ครูผู้สอนต้องคำนึงถึงการจัดกิจกรรมที่จะให้ผู้เรียนได้สื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตจริงได้ และหากมีข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ ครูผู้สอนไม่ควรขัดจังหวะโดยแก้ไขทันที ควรแก้ไขเมื่อความผิดพลาดนั้นทำให้เกิดความไม่เข้าใจในการสื่อสารเท่านั้น เพื่อให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาอังกฤษ (Davies & Pearse, 2000); (Richards, 2005) อ้างจาก นงนุช สีสันต์ (2561)

อมรัตน์ ผุดสุวรรณ (2560) ระบุว่า จุดมุ่งหมายของการสอนเน้นให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้ เพราะเนื่องจากแม้ผู้เรียนจะเรียนโครงสร้างทางภาษามาแล้ว ก็ยังไม่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ ในช่วง ค.ศ. 1975 ได้มีการเสนอแนวการสอนแบบใหม่ขึ้นคือ วิธีการสอนเพื่อการสื่อสาร โดยหลักพื้นฐานมีความเชื่อว่าไวยากรณ์ไม่ใช่องค์ประกอบเดียวที่ทำให้สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ จึงไม่ควรเน้นเพียงให้ผู้เรียนภาษาได้เรียนรู้เฉพาะรูปแบบหรือโครงสร้างทางภาษาเท่านั้น ซึ่งรูปแบบและหน้าที่ทางภาษาอย่างเดียวนั้นเพียงพอจะให้สื่อสารได้ ต้องสามารถนำความรู้ไปใช้ได้จริงและสามารถโต้ตอบประโยคได้ ถึงแม้จะไม่ถูกต้องตามไวยากรณ์แต่สามารถทำให้อีกฝ่ายสามารถเข้าใจความหมายได้

เพ็ญยุพา แยมศรี และคณะ (2563) กล่าวว่า ในการพัฒนาทักษะการสื่อสาร ผู้สอนต้องให้โอกาสผู้เรียนได้พูดในบรรยากาศที่ไม่น่ากลัวและไม่น่าอายเมื่อพูดไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ และให้ผู้เรียนมีส่วน

ร่วมในการทำกิจกรรมในชั้นเรียน โดยเฉพาะการฝึกภาษาจากเรื่องใกล้ตัวและสถานการณ์ที่คุ้นเคย เช่น การใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ (Role Playing) ซึ่งถือเป็นกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนได้สื่อสารใกล้เคียงกับเหตุการณ์จริงมากที่สุด ดังเช่นกระทรวงศึกษาธิการ (2551, อ้างจาก เพ็ญยุพา แยมศรีและคณะ (2563) ว่าในการสอนผู้เรียนควรได้ฝึกสื่อสารในเรื่องใกล้ตัว มีการแลกเปลี่ยนข้อมูล ส่งเสริมให้ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย

ขั้นตอนการสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร

เบิร์น (Byrne) อ้างจาก (ณชปภา โพธิ์พุ่มและคณะ, 2561) ระบุขั้นตอนการสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารไว้ 3 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเสนอ (The Presentation stage) เป็นขั้นที่ครูสอนเนื้อหาใหม่ ในขั้นนี้มี 2 แนวทางคือ

1) กิจกรรมที่มีโครงสร้างที่แน่นอน หมายถึง กิจกรรมที่มีการวางแผนไว้อย่างดี เป็นการสอนไวยากรณ์ที่นักเรียนจะพบในเนื้อเรื่อง

2) กิจกรรมที่มีโครงสร้างไม่แน่นอน หมายถึง กิจกรรมที่วางกิจกรรมไว้ตายตัว ซึ่งเหมาะกับผู้เรียนในระดับที่สูงขึ้น เนื่องจากผู้เรียนจะรู้ในส่วนของตัวภาษามากพอที่จะใช้ในการสื่อสาร เช่น การให้ผู้เรียนเดาเรื่องหรือบอกความรู้เดิมเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง

ขั้นที่ 2 ขั้นการปฏิบัติ เป็นขั้นที่เปิดโอกาสให้นักเรียนพูดโดยใช้ความรู้จากการนำเสนอให้ถูกต้องและคล่องแคล่ว ในขั้นนี้ผู้เรียนจะมีบทบาทมากกว่าผู้สอน ผู้สอนเป็นเพียงผู้ควบคุมให้การฝึกนั้นถูกต้อง

ขั้นที่ 3 ขั้นผลิภาษา ในขั้นนี้เป็นการให้ผู้เรียนใช้ภาษาที่เรียนรู้จากขั้นที่ 1 และขั้นที่ 2 อย่างเต็มความสามารถ ครูคอยจัดการและอำนวยความสะดวกให้การเรียนการสอนดำเนินต่อไปได้ โดยเน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาอย่างคล่องแคล่วมากกว่าความถูกต้องของไวยากรณ์เพื่อเตรียมให้พร้อมที่จะใช้ภาษาจริงในห้องเรียน กิจกรรม

จากแนวคิด สรุปว่า การสอนพูดเพื่อการสื่อสารควรเริ่มด้วยขั้นตอนของการบอกวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้แก่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนรับทราบในสิ่งที่จะเรียนทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพดีขึ้นเป็นอย่างมาก

4. การเล่าเรื่อง (Retelling)

อารีญา เชี่ยวจจอหอ (2551) กล่าวว่า การเล่าเรื่องเป็นวิธีการที่สามารถกระตุ้นความสนใจแก่ผู้เรียนภาษา ซึ่งผู้เรียนสามารถรับรู้อารมณ์การเรียนรู้ วัฒนธรรมจากเรื่องที่ฟังได้ โดยการเล่าเรื่องมีประโยชน์หลายประการ แอลลิส และบรูสเตอร์ (1991; อ้างจาก อารีญา เชี่ยวจจอหอ (2551) ดังนี้

4.1 ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินและมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน เป็นเจตคติเชิงบวกในการเรียนภาษาและเป็นตัวช่วยในการตัดสินใจเรียนภาษา

4.2 เรื่องเล่าทำให้เกิดทักษะสร้างสรรค์ โดยทำให้เกิดจินตนาการตามเรื่องที่เล่า

4.3 ช่วยเชื่อมโยงจินตนาการและการใช้ชีวิตประจำวันได้

4.4 การเล่าเรื่องช่วยสร้างความมั่นใจและเป็นการกระตุ้นพัฒนาทางสังคมและอารมณ์

4.5 การศึกษาการฟังการเล่าเรื่องเข้าไปมาทำให้เกิดการเรียนรู้ทางภาษา เช่น โครงสร้างประโยคเข้าไปมา ซึ่งจะช่วยให้เกิดการพัฒนาทางภาษาได้ รวมถึงคำศัพท์ต่าง ๆ

4.6 การเรียนภาษาอังกฤษจากเรื่องเล่าสามารถวางรากฐานทางภาษา

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

สิริวรรณ โพธิ์ทองและวนิดา อัญชลีวิทยกุล (2561) การให้การสอนแบบเล่าเรื่องเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่านักเรียนมีการพัฒนาด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นเมื่อเปรียบเทียบผลการศึกษาก่อนเรียนและหลังเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.01

อารีณา เชี่ยวจวบ (2551) ศึกษาการใช้การเล่าเรื่องเพื่อเพิ่มพูนความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอัสสัมชัญคอนแวนต์สีลม พบว่าการใช้เทคนิคการเล่าเรื่องสามารถพัฒนาทักษะการฟังของผู้เรียนได้อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.01

ณัชปภา โพธิ์พุ่ม และคณะ (2561) ศึกษาการพัฒนาทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์โดยใช้กระบวนการทฤษฎี CLT พบว่า ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนหลังการเรียนผ่านทฤษฎี CLT สูงกว่าก่อนเรียนเป็นนัยสำคัญที่ 0.01 และ ความพึงพอใจของผู้เรียนอยู่ในระดับมาก แนวทางในการพัฒนาต่อไปคือให้ผู้เรียนได้สื่อสารภาษาอังกฤษตามสถานการณ์จำลองที่เสมือนจริงมากที่สุด จะทำให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้ดีขึ้น

นงนุช สีสันต์ (2561) ศึกษา ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาภาคบังคับ ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 พบว่า สภาพการจัดการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับมาก และความพึงพอใจของผู้เรียนอยู่ในระดับมาก

วราพรรณ จิตรรัมย์ (2559) ศึกษา ผลการใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการเรียนรู้เทคนิค CLT พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ CLT ผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ความพึงพอใจของนักเรียนอยู่ในระดับมาก

วิไลย ต้นเสียงสม (2548) ศึกษา การพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา 1 ด้วยวิธีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร พบว่า 1) ความสามารถในการฟังของนักเรียนก่อนและหลังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 หลังเรียนนักเรียนมีทักษะด้านการฟังสูงกว่าก่อนเรียน 2) ความสามารถในการอ่านของนักเรียนก่อนและหลังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 หลังเรียนนักเรียนมีทักษะด้านการอ่านสูงกว่าก่อน 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้ CLT อยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องจากสามารถทำให้พัฒนาทักษะด้านการฟังและการอ่านได้ อีกทั้งนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

งานวิจัยต่างประเทศ

Irene Maria C.R (2021) ได้ศึกษาการใช้การสอนที่เน้นการสื่อสาร (CLT) ในการฝึกทักษะการพูดของผู้เรียนพบว่าทักษะการพูดเป็นทักษะที่สำคัญที่ผู้เรียนจำเป็นต้องพูดได้เพื่อการพัฒนาด้านภาษา ผู้เรียนกลุ่มผู้เยาว์จำเป็นต้องเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สอง โดยให้มีความสุขสนุกสนานมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ในการฝึกพูดนั้นผู้เรียนสามารถเข้าถึงความรู้เรื่องของไวยากรณ์ หน้าที่ของคำต่าง ๆ ในการแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ การที่ผู้เรียนรู้สึกผ่อนคลายในการแสดงความคิดเห็นเป็นภาษาอังกฤษนั้นจะทำให้ผู้เรียนเกิดความเชื่อมั่นและพร้อมจะรับความรู้ใหม่

Kevin Bartlett (2020) ได้ศึกษาประสบการณ์ใช้การสอนภาษาอังกฤษที่เน้นการสื่อสาร (CLT) ของครูภาษาอังกฤษชาวญี่ปุ่นชั้นมัธยมศึกษา พบว่า ถึงแม้กลุ่มครูรุ่นใหม่ชาวญี่ปุ่นจะเห็นด้วยกับการใช้การสอนภาษาอังกฤษที่เน้นการสื่อสาร แต่ด้วยวัฒนธรรมครูมักจะยึดสอนตามแนวที่ครูรุ่นก่อนได้ทำไว้ โดยจะ

เน้นสอนในชั้นเรียนเป็นทักษะการเขียนและการอ่าน ส่วนทักษะการฟังและการพูดจะเป็นการที่นักเรียนจะศึกษาด้วยตนเองมากกว่าในชั้นเรียน เนื่องจากการเรียนเพื่อสอบเข้ามหาวิทยาลัยมีการแข่งขันสูง จึงไม่ได้เน้นการสอนเพื่อการสื่อสาร

Coskun (2011) ได้ระบุว่าในการใช้กิจกรรมการเรียนการสอนแบบเน้นการสื่อสาร (CLT) ความคล่องในการใช้ภาษา (Fluency) เป็นสิ่งที่สำคัญมาก ผู้เรียนไม่ควรที่จะรู้สึกอึดอัดที่จะพูดภาษาอังกฤษและควรเข้าใจว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ทุกคนสามารถสื่อสารได้ไม่ใช่เป็นเพียงบทเรียนหรือวิชาที่ต้องเรียน ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่ผู้สอนต้องให้กำลังใจและกระตุ้นให้ผู้เรียนได้พูดภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่วและให้โอกาสกับผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารผ่านกิจกรรมการพูด ส่วนเรื่องของความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์นั้น (Accuracy) ถึงแม้ผู้เรียนจะประสบความสำเร็จในการเขียนหรือการทำข้อสอบก็ตาม แต่การเรียนไวยากรณ์อย่างเดียวไม่สามารถทำให้การสื่อสารบรรลุเป้าหมายได้ อย่างไรก็ตามทั้งความคล่องและความแม่นยำในการใช้ภาษาต้องมาควบคู่กัน ไม่สามารถทำอย่างได้อย่างหนึ่งไปได้

จากการศึกษางานวิจัย พบว่า การใช้การสอนที่เน้นการสื่อสารขึ้นอยู่กับหลายปัจจัยรวมทั้งวัฒนธรรมด้วย แต่อย่างไรก็ตามวัตถุประสงค์ของรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมวลชนนั้นมีเป้าหมายให้นักศึกษาสามารถพูดและฟังภาษาอังกฤษได้ และสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน การสอนแบบเน้นการสื่อสารจึงมีความจำเป็นที่จะนำนักศึกษาไปสู่เป้าหมายในการพูดภาษาอังกฤษได้คล่องแคล่วขึ้น

ระเบียบวิธีวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้การเลือกแบบเจาะจง (Purposive Samplings) กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน กลุ่มนักศึกษาเอกภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 2 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

1. แผนการสอน 4 แผน ประกอบไปด้วยส่วนประกอบต่าง ๆ ดังนี้

ก. แผนที่ 1 My Favorite Movies การสอนทักษะการเล่าเรื่องเกี่ยวกับภาพยนตร์ที่ชอบ คำศัพท์เกี่ยวกับบุคคลที่เกี่ยวข้องกับภาพยนตร์ ประเภทของภาพยนตร์ ประโยคที่ใช้ถามตอบเกี่ยวกับภาพยนตร์และสำนวนเกี่ยวกับการดูภาพยนตร์และรายได้ของภาพยนตร์เป็นภาษาอังกฤษ

ข. แผนที่ 2 My Favorite Music การสอนการพูดเกี่ยวกับเพลงที่ชอบ สอนคำศัพท์ประเภทของเพลง ประโยคพุดถามตอบเกี่ยวกับเพลงที่ชอบ สำนวนที่เกี่ยวกับการฟังเพลง

ค. แผนที่ 3 Phramahajanaka Story การจัดกิจกรรมให้ศึกษาด้วยตนเองโดยการดูและฟังภาพยนตร์เรื่องพระมหาชนกการ์ตูนภาษาอังกฤษ และเล่านำเสนอผ่านการบันทึกออดิโอ

ง. แผนที่ 4 การฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเบื้องต้นตั้งแต่ การฝึกทำโครงร่างการนำเสนอ การใช้กาล tenses ในการบันทึกออดิโอทั้ง 3 งาน ข้อตกลงและข้อเสนอในการจัดลำดับการนำเสนอ การฝึกการออกเสียงคำศัพท์

2. แบบประเมินทักษะการเล่าเรื่อง

แบบประเมินทักษะการเล่าเรื่อง โดยประเด็นที่นำมาใช้ประเมินมาจากการศึกษา และการอ่านงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้วนำมาสรุปทำเป็นแบบประเมินโดยได้ปรับปรุงมาจาก สิริวรรณ โพธิ์ทอง และ วนิดา อัญชลีวิทยกุล (2561) โดยหัวข้อที่นำมาประเมินนั้นเป็นการประเมินโดยภาพรวม และเบื้องต้นเพื่อนำไปพัฒนาต่อยอดงานวิจัยในทอมที่ได้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมวลชน หลังจากทำการออกแบบประเมินได้นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 2 ท่านที่มีความรู้ด้านวรรณกรรมโดยสอบถามความเหมาะสมในการนำภาพยนตร์การ์ตูนพระมหากษัตริย์มาใช้อ้างอิงให้เด็กได้ทำกิจกรรม และประเมินทักษะการเล่าเรื่อง และอีกท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญการสอนพื้นฐานภาษาอังกฤษได้ขอคำปรึกษา และพูดคุยหัวข้อที่จะทำการประเมินในภาพรวมในเบื้องต้น ซึ่งได้รับคำแนะนำและได้นำมาปรับปรุงเพิ่มเติมให้ดีขึ้น

3. การสังเกตพฤติกรรมและสอบถามในการเรียนออนไลน์

การเรียนการสอนเป็นการเรียนการสอนแบบออนไลน์ สังเกตพฤติกรรมของนักศึกษาในแต่ละชั้นเรียนระหว่างการสอนการร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน และการอภิปรายผลงานที่นักศึกษาได้ส่งมาแล้วในแต่ละแผนงาน อภิปรายความก้าวหน้าและข้อสงสัยหรือปัญหา โดยผู้สอนได้ให้คำแนะนำเพิ่มเติมในการปรับปรุงเนื้อหาให้ดีขึ้น เช่น การออกเสียงพยางค์ให้มั่นใจและชัดเจนขึ้น การใช้คำศัพท์ในการเล่าเรื่อง ลำดับการเล่าเรื่อง การใช้ไวยากรณ์ในการเล่าเรื่อง และการออกแบบและการตัดต่อวิดีโอ

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบแผนการวิจัย One Group Pre-test-Post-test Design

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเล่าเรื่องเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในรูปแบบวีดีโอตามแผนงานวิจัยที่ 1-4 และประเมินพัฒนาการทักษะการเล่าเรื่อง ซึ่งเป็นการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยดูพัฒนาการใน 5 ด้านคือ

1. การใช้โครงสร้างเล่าเรื่อง มาจากรูปแบบที่ได้ตกลงกันในการนำเสนอจากห้องเรียนออนไลน์ โดยลำดับโครงสร้างเล่าเรื่องคือ

- Formal greetings
- Self-introduction
- Address story title
- Brief story telling into three parts; Birth, Perseverance, and Wisdom
- Ending the presentation

2. การใช้ไวยากรณ์

- Past tenses

3. การใช้คำศัพท์

- using variety of vocabularies
- easy words to understand
- correct meaning

4. การออกเสียงคำศัพท์และประโยค

- pronounce the words correctly
- smooth and flowing

5. ความคิดสร้างสรรค์ จากการนำเสนอผ่านวิดีโอ การใช้สื่อและการตัดต่อวิดีโอ

โดยในแต่ละด้านแบ่งเกณฑ์เป็นระดับคะแนน 5 ระดับ

ระดับ 5 หมายถึง ดีมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง ดี

ระดับ 3 หมายถึง พอใช้

ระดับ 2 หมายถึง น้อย

ระดับ 1 หมายถึง ต้องปรับปรุง

โดยดำเนินการจัดการเรียนรู้จนครบกระบวนการวิจัยตามที่วางแผนไว้ โดยใช้แบบประเมิน 5 ด้าน จากวิดีโอที่ 1 ถึงวิดีโอที่ 3 ซึ่งเป็นชุดเดียวกันกับการประเมินทั้ง 5 ด้าน ทำการเปรียบเทียบ โดยใช้สถิติทดสอบ Paired t-test

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล การแปลความหมายข้อมูล เพื่อความเข้าใจที่ตรงกันผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยตัวอย่าง
<i>S.D.</i>	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานตัวอย่าง
<i>n</i>	แทน	ขนาดตัวอย่าง
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
<i>Sig.</i>	แทน	ค่าความน่าจะเป็นที่คำนวณได้จากตัวสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน
<i>df</i>	แทน	องศาแห่งความเป็นอิสระ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนเพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัย มีรายละเอียดดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ที่ทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เล่าเรื่อง เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนในแต่ละด้านของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเล่าเรื่อง เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการวิเคราะห์ทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเล่าเรื่อง เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ แสดงในตารางที่ 1

โดยดำเนินการจัดการเรียนรู้จนครบกระบวนการวิจัยตามที่วางแผนไว้ โดยใช้แบบประเมิน 5 ด้าน จากวิดีโอที่ 1 ถึงวิดีโอที่ 3 ซึ่งเป็นชุดเดียวกันกับการประเมินทั้ง 5 ด้าน ทำการเปรียบเทียบ โดยใช้สถิติทดสอบ Paired t-test ผลการวิเคราะห์ปรากฏ ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเล่าเรื่อง เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

การทดสอบ	<i>n</i>	$\bar{X}$	<i>S.D.</i>	<i>t</i>	<i>Sig.</i>
ก่อนเรียน	30	12.50	1.71	19.58*	.00
หลังเรียน	30	18.10	1.98		

*p<.05

จากตารางที่ 1 พบว่า นักศึกษาที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเล่าเรื่อง มีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ผลการวิเคราะห์ทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนในแต่ละด้านของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเล่าเรื่อง เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ แสดงดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนในแต่ละด้านของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเล่าเรื่อง เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

รายการ	<i>n</i>	$\bar{X}$		<i>S.D.</i>		<i>t</i>	<i>sig</i>
		ก่อนเรียน	หลังเรียน	ก่อนเรียน	หลังเรียน		
การใช้โครงสร้างเล่าเรื่อง	30	2.87	3.90	.63	.76	13.67*	.00
การใช้คำศัพท์	30	2.73	4.03	.45	.61	15.28*	.00
ไวยากรณ์	30	2.63	3.47	.49	.59	12.04*	.00
การออกเสียง	30	2.40	3.30	.62	.53	10.26*	.00
ความคล่องแคล่ว	30	1.87	3.40	.82	.49	8.33*	.00

*p<.05

จากตารางที่ 2 พบว่า นักศึกษาที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเล่าเรื่อง ได้แก่ ด้านการใช้โครงสร้างเล่าเรื่อง ด้านการใช้คำศัพท์ ด้านไวยากรณ์ ด้านการออกเสียง ด้านความคล่องแคล่ว ทุกด้านมีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

แนวทางพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสาร

การสังเกตการณ์ การสอนในแบบออนไลน์และผลงานของนักศึกษาค้นพบ แนวทางในการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาดังต่อไปนี้

การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน

ในการทำวิจัยได้ให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการออกแบบ คิดสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นการมีส่วนร่วมอย่างตื่นตัวทางสติปัญญา (Active participation intellectual) ผู้เรียนได้นำคำศัพท์ที่เรียนมาผูกเป็นเรื่องราวโดยใช้สำนวนตนเอง ในการพูดถึงภาพยนตร์ที่ชอบเป็นภาษาอังกฤษโดยใช้คำศัพท์และตัวอย่างของบทพูดเป็นต้นแบบโดยมีส่วนร่วมในการเลือกภาพยนตร์ที่ตนชอบมาใช้ในการนำเสนอโดยการทำคลิปวิดีโอ รวมถึงหลังเรียนพบว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการที่ดีขึ้น ถึงแม้จะมีข้อผิดพลาดทางการออกเสียงหรือไวยากรณ์ก็ตาม ผู้เรียนมีความมั่นใจที่จะสื่อสารภาษาอังกฤษมากขึ้นในกิจกรรมที่ 3 การดูละครการ์ตูนพระมหากษัตริย์และการอ่านนิทานเรื่องพระมหากษัตริย์เพิ่มเติมในเว็บไซต์ต่าง ๆ พบว่า มีพัฒนาทักษะการเล่าเรื่องเป็นภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นดังผลการวิจัย นอกจากนี้ นักศึกษายังได้มีส่วนร่วมอย่างตื่นตัวทางอารมณ์คือ (Active participation emotional) ผู้เรียนมีความสุขในการร่วมกิจกรรมในชั้นเรียนมากขึ้น เนื่องจากมีความมั่นใจมากขึ้นที่จะสื่อสารภาษาอังกฤษ

การเพิ่มบทเรียนในการฝึกออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

เนื่องจากนักศึกษาออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลายคำยังไม่ถูกต้อง ในระหว่างการสอน ผู้สอนได้เสริมพจนานุกรมออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษระหว่างเรียนและให้คำแนะนำให้นักศึกษาไปฝึกเพิ่มเติมจากแอปพลิเคชันต่าง ๆ และในเว็บไซต์ รวมทั้งแนะนำแนวทางในการตรวจสอบการออกเสียงภาษาอังกฤษสำหรับคำศัพท์อื่น ๆ ที่นักศึกษาไม่แน่ใจว่าออกเสียงอย่างไร เช่น เว็บไซต์พจนานุกรมออนไลน์ทั้ง Oxford และ Cambridge เพื่อให้ นักศึกษาใช้เวลาในการปรับปรุงการออกเสียงของตนเอง

การสร้างความมั่นใจให้นักศึกษาในการสื่อสารภาษาอังกฤษ

ความมั่นใจและความคล่องตัวในการสื่อสารภาษาอังกฤษนั้น ผู้สอนควรออกแบบกิจกรรมให้มีการฝึกฝนในการพูดอย่างต่อเนื่อง และผู้สอนต้องมีความใจเย็นที่จะเปิดโอกาสหรือให้เวลานักศึกษาในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ยิ่งนักศึกษาได้ฝึกมากเท่าไร นักศึกษาจะมีความมั่นใจที่จะสื่อสารภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น และให้เวลาเตรียมตัวอย่างเพียงพอเพื่อให้ นักศึกษามีเวลาในการเตรียมความพร้อมที่จะเข้าร่วมกิจกรรมในชั้นเรียนหรือทำงานส่ง ผู้สอนต้องคำนึงถึงความสามารถที่แตกต่างกันของนักศึกษาเพื่อให้นักศึกษาได้ฝึกอย่างต่อเนื่องและพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพ

การแทรกกิจกรรมที่หลากหลายในชั้นเรียน

นอกเหนือจากการสร้างความมั่นใจและความคล่องตัวให้นักศึกษาแล้ว ผู้สอนสามารถออกแบบกิจกรรมให้มีความหลากหลาย เช่น การใช้เกมหรือเพลง เพื่อกระตุ้นให้นักศึกษามีส่วนร่วมอย่างตื่นตัวในแต่ละกิจกรรม ซึ่งจะช่วยสร้างบรรยากาศในการเรียนให้มีความเพลิดเพลินสนุกสนานมากขึ้น และไม่ตึงเครียด การเรียนจะดำเนินไปได้ด้วยดีด้วยนี้นั้นย่อมมีผลมาจากความรู้สึกในเชิงบวกที่มีต่อบรรยากาศในชั้นเรียนเป็นอย่างมาก หากมีความรู้สึกเชิงลบมากเกินไปแล้ว จะทำให้ผู้เรียนเกิดความบั่นทอนในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมในชั้นเรียน

การเพิ่มกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เล่าเรื่องให้มากขึ้น

การมีกิจกรรมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกทักษะการเล่าเรื่องนั้น นักศึกษาได้ประโยชน์หลายอย่าง ตั้งแต่การเตรียมตัวในการพูดเล่าเรื่องเป็นภาษาอังกฤษ การฝึกวางแผนการเล่าเรื่องด้วยโครงสร้างเช่น เริ่มต้นในการแนะนำตัว ในการพูดเพื่อเรียกความสนใจจากผู้ชมมีโอกาสได้ปรึกษาผู้สอนเป็นระยะ ๆ ทำให้เกิดความมั่นใจในการพูดเล่าเรื่องมากยิ่งขึ้น ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวควรได้รับการส่งเสริมให้เกิดใน

กิจกรรมอื่น ๆ ด้วยเช่นกัน เมื่อผู้เรียนมีพฤติกรรมการเรียนที่พัฒนาขึ้นแล้วจะสามารถพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษได้มากขึ้นตามไปด้วย

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษจากการเล่าเรื่องพระมหาชนสำหรับนักศึกษาเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 2 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี มี 2 วัตถุประสงค์ คือ

1. เพื่อพัฒนาทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษจากการเล่าเรื่องของนักศึกษาเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 2 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ในรายวิชาภาษาอังกฤษในสื่อมวลชน

จากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การสื่อสารภาษาอังกฤษในการดำเนินการวิจัยในระยะเวลา 4 สัปดาห์ นักศึกษามีการพัฒนาด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยภาพรวมนักศึกษาส่วนใหญ่มีความสนุกสนานเพลิดเพลินกับกิจกรรมการเรียนการสอนที่ทำให้ให้นักศึกษามีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้นักศึกษายังได้ฝึกทักษะอื่น ๆ ด้วย ได้แก่ ทักษะการเขียนเบื้องต้น ทักษะการสืบค้นข้อมูลและศึกษาด้วยตนเอง รวมถึงทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อให้ทันกับการก้าวกระโดดของการพัฒนาด้านเทคโนโลยีต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับ กุศยา แสงเดช อัจฉริยา เชี่ยวจจอหอ (2551) ว่ากิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้เรียนจากการฟังเนื้อเรื่องในการฝึกภาษาเป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์เป็นอย่างยิ่ง นอกจากจะได้ฝึกภาษาแล้วผู้ฟังยังมีความสนุกสนานและเกิดเจตคติที่ดีต่อการฝึกภาษาอังกฤษอีกด้วย ในการทำวิจัยนี้ก็มี ความมุ่งหวังให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการใช้ภาษาเช่นเดียวกัน

2. เพื่อศึกษาแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 2 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานีในรายวิชาภาษาอังกฤษในสื่อมวลชน

ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเลือกเนื้อหาและออกแบบการนำเสนอ (Active Participation)

ผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวกในกิจกรรมการเรียนการสอน โดยผู้สอนแจ้งหัวข้อและวัตถุประสงค์ และกำหนดกิจกรรมที่จะใช้ในการประเมิน โดยผู้เรียนคิด สร้าง ออกแบบกิจกรรมโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์ของตนเองในการออกแบบกิจกรรมผ่านรูปแบบการเล่าเรื่อง โดยออกแบบโครงสร้างที่จะนำเสนอ เลือกหัวข้อย่อยและเนื้อหาที่ตนเองมีความสนใจ หรือเกี่ยวข้องกับการใช้ชีวิตประจำวันของตนเอง ในแผนการเรียนรู้แผนที่ 1 ให้นักศึกษาสืบค้นข้อมูลเรื่องพระมหาชนจากเว็บไซต์และดูวิดีโอในยูทูบเรื่องพระมหาชนทั้งภาษาอังกฤษและภาษาไทย แล้วนำมาออกแบบลำดับเรื่อง เนื้อเรื่องตามที่ตนเองมีความเข้าใจ โดยนำเสนอประเด็นต่าง ๆ ในเนื้อเรื่อง ในกิจกรรมนี้ผู้เรียนได้เรียนรู้วรรณกรรมไทย คำศัพท์ การออกเสียงคำศัพท์จากการดูเนื้อเรื่องที่เป็นภาษาอังกฤษ เพื่อนำมาเรียงร้อยถ้อยคำเป็นการเล่าเรื่องของตนเอง ในการจัดการเรียน การสอนที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมนี้ จากการสังเกตการณ์และการตรวจประเมินผลงาน ผู้เรียนพบว่า ผู้เรียนมีความพยายามที่จะนำเสนอออกมาให้ดี โดยมีการติดต่อและออกแบบวิดีโอของตนเอง ได้น่าสนใจ ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการสอบถามในประเด็นที่ตนเองมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการทำงาน สอดคล้องกับ ทิศนา ขมมณี ได้ระบุว่าควรมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ ทำให้ผู้เรียนเป็นผู้มีส่วนร่วมต่อสิ่งที่เรียนรู้ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่แท้จริง

ผู้เรียนมีความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนผ่านการนำเสนอรูปแบบวิธีทัศน์นั้นเป็นสิ่งที่นักศึกษาได้ลงมือปฏิบัติเองโดยตรง และได้มีการฝึกฝนก่อนที่จะทำการนำเสนอจริงในรูปแบบวิธีทัศน์ แต่อย่างไรก็ตามในการที่จะให้งานออกมาดี ผู้เรียนควรต้องคำนึงถึงระยะเวลาที่กำหนดให้นักศึกษาส่งงานโดยให้นักศึกษามีเวลาเพียงพอที่จะทบทวนบทเรียน ฝึกเขียนสคริปและฝึกซ้อมการนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ อีกทั้งระยะเวลาที่จะต้องใช้ในการตัดต่อวิดีโอควรให้เวลาอย่างเหมาะสมพอเพียงพอต่อคุณภาพของผลงาน

นอกจากเวลาให้นักศึกษาได้ผลิตผลงานของตนเองขึ้นมานั้น รูปแบบการนำเสนอควรมีการตกลงกัน เช่น การเรียงลำดับการนำเสนอให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน แต่นักศึกษาสามารถใช้ทักษะความคิดเชิงสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาผลงานของตนเองได้

การเขียนบทภาษาอังกฤษเพื่อการนำเสนอ ผู้สอนและผู้เรียนต้องอภิปรายร่วมกันถึงแนวทางในการเขียนบทโดยให้เขียนด้วยตนเองและไม่ลอกมาจากอินเทอร์เน็ตมากเกินไป แต่ให้สามารถสืบค้นมาดูเป็นตัวอย่างได้

การสร้าง ความมั่นใจในการสื่อสารให้นักศึกษาในการใช้ภาษาอังกฤษนั้นสำคัญมากในการให้เวลานักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติจนเกิดบรรยากาศของความคุ้นเคยและไม่ตึงเครียด ความสนุกสนานเพลิดเพลินที่นักศึกษาได้เล่าเรื่องที่ใกล้ตัวเกี่ยวกับตนเอง ส่วนทักษะที่สำคัญมากคือการออกเสียงและการพูดเป็นประโยคจากการประเมิน พบว่า หากผู้เรียนมีเวลามากพอและผู้สอนชี้แนวทางในการพัฒนาด้านการใช้คำศัพท์และการออกเสียงให้ จะทำให้ผู้เรียนสามารถทบทวนและฝึกซ้อมการออกเสียงและตรวจสอบการออกเสียงได้เพื่อให้ความมั่นใจมากขึ้น ดังสุภาษิตที่ว่า Practice makes Perfect สอดคล้องกับการศึกษาของ สิริวรรณ โพธิ์ทองและ วนิดา อัญชลีวิทยกุล (2561) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบเล่าเรื่องนั้นมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ดีขึ้น ผู้เรียนได้ฝึกทักษะต่างๆ และได้ฝึกซ้อมด้วยตนเองทำให้เกิดความมั่นใจมากขึ้นในการพูดภาษาอังกฤษ

ความคล่อง ผู้ทำวิจัยพบว่า ผู้เรียนยังพูดไม่คล่อง มีการออกเสียงผิด มีการอ่านแทนการเล่าเรื่องมีการซ้ำเลื้อยดูสคริป ผู้สอนควรมีการแจ้งวิธีในการจัดทำวิดีโอ และกระตุ้นให้มีการจำหรือฝึกซ้อมจนสามารถเล่าเรื่องโดยไม่ดูสคริปและมีความเร็วในการพูดที่เหมาะสม จะทำให้ผู้เรียนซ้อมจนสามารถพูดได้ จะช่วยพัฒนาทักษะการพูดของตนเองได้ดีขึ้นอย่างแน่นอน ซึ่งสอดคล้องกับ นงนุช สีสันต์ (2561) ว่าในการที่จะพัฒนาให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้ไม่เพียงแต่รู้ไวยากรณ์หรือรูปแบบภาษาให้ถูกต้อง การจัดกิจกรรมระหว่าง การเรียนการสอน มีส่วนช่วยกระตุ้นและส่งเสริมให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษที่หลากหลายซึ่งไปสอดคล้องกับแนวคิดของ Chomsky ว่ากิจกรรมทางการฝึกภาษานั้นผู้สอนควรจัดกิจกรรมที่ผู้เรียนนำภาษาไปใช้ได้จริง หากเกิดข้อผิดพลาดหลักภาษาไม่ควรขัดจังหวะหรือแก้ไขในทันที ควรฝึกเพื่อสร้างเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาเป็นหลักสำคัญก่อน และสอดคล้องกับ เพ็ญยุพา แยมศรี และคณะ (2563) ที่ได้สรุปไว้ว่า การสร้างบรรยากาศที่ไม่น่ากลัวและไม่น่าอายเมื่อพูดไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์จะทำให้ผู้เรียนรู้สึกมีความสนใจมากขึ้นในการมีส่วนร่วม และควรฝึกจากเรื่องใกล้ตัว ตามแผนการสอนในงานวิจัยนี้ได้ให้นักศึกษาได้เรียนรู้คำศัพท์ และประโยคจากเรื่องใกล้ตัวก่อนแล้วจึงให้แผนที่มีเนื้อเรื่องยากมากขึ้นคือให้เล่าเรื่องพระมหากษัตริย์เป็นภาษาอังกฤษ

การบันทึกวีดิทัศน์เป็นการฝึกทักษะการคิดสร้างสรรค์และทักษะการใช้เทคโนโลยีและสารสนเทศของนักศึกษาซึ่งเป็นทักษะหนึ่งที่สำคัญของศตวรรษที่ 21

หากในการเรียนการสอนสามารถแทรกหรือจัดอบรมการตัดต่อวิดีโอให้ผู้เรียนด้วยจะดีมาก แต่เนื่องจากในสภาวะการระบาดของ Covid 19 ทำให้ต้องมีการปรับเปลี่ยนกิจกรรมในการเรียนการสอนและกิจกรรมในการทำวิจัยนี้ จึงไม่สามารถที่จะมีการแทรกบทเรียนตรงนี้ได้ แต่ผู้สอนคาดว่า ผู้เรียนน่าจะมีพื้นฐานในการตัดต่อบ้าง โดยดูจากผลงานผู้เรียนมีการพัฒนาในการตัดต่อวิดีโอเพิ่มขึ้น ผู้สอนแจ้งให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองจากยูทูป จากการสังเกตผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์ที่ดีขึ้น ซึ่งจะนำไปพัฒนาการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษในสื่อมวลชนได้ต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ในการทำวิจัยต่อไป ควรมีการศึกษาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ทักษะความคิดสร้างสรรค์ ใช้การนำเสนอผ่านวิดีโออย่างเป็นระบบมากขึ้น คือ ผู้สอนแจ้งวิธีการจัดทำวิดีโอและการพัฒนาการนำเสนอผ่านวิดีโอให้กับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนทราบแนวหรือทิศทางในการนำเสนอและจัดทำวิดีโอได้ตรงกับจุดประสงค์ในการเรียน

1. ควรมีการจัดอบรมในการตัดต่อวิดีโอพื้นฐานให้ผู้เรียน หรือมีการแทรกเป็นบทเรียนในรายวิชาที่จะให้ผู้เรียนนำเสนอผ่านวิดีโอ
2. ควรมีการจัดทำรายการคำศัพท์ที่ผู้เรียนออกเสียงไม่ถูกต้องโดยศึกษาจากผลงานการนำเสนอของผู้เรียนทั้งหมด และได้นำมาสรุปให้ผู้เรียนทุกคนได้ออกเสียงได้อย่างถูกต้อง
3. ควรมีตัวอย่างวิดีโอให้ผู้เรียนดูเป็นแนวทาง หรือตัวอย่างบทเขียนหรือสคริป เพื่อให้ผู้เรียนสามารถปรับปรุงผลงานของตนเอง
4. ควรมีการกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดและจดจำเนื้อหาที่จะนำเสนอได้โดยไม่อ่านอย่างต่อเนื่อง

เอกสารอ้างอิง

- ณัชปภา โพธิ์พุ่มและคณะ. (2561). *การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์โดยใช้กระบวนการทฤษฎี CLT*.
- นงนุช สีสันต์. (2561). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาภาคบังคับ ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์เขต 2*. (วิทยานิพนธ์ มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร).
- ประดิษฐ์ คำมุงคุณและคณะ. (2562) *ความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา วารสารมหาจุฬานาครธรรม์, 6(10), 12-25*

- เพ็ญยุพา แยมศรี และคณะ. (2563). การพัฒนากิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย การประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานระดับชาติ ราชธานีวิชาการครั้งที่ 5 การวิจัยเพื่อการเปลี่ยนแปลง สืบค้นเมื่อ 25 พฤษภาคม 2564, จาก http://rtunc2020.rtu.ac.th/Production/proceeding/pdf/Oral%20Presentation/Oral4ED/5ED_O06.pdf
- วราพรรณ จิตรรัมย์. (2559). ผลการใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการเรียนรู้เทคนิค CLT. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์).
- วิไล ตันเสียงสม. (2548). การพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร)
- ศักดิ์สิทธิ์ แสงบุญ. (2555). การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ: อดีตสู่ปัจจุบัน. สืบค้นเมื่อ 25 พฤษภาคม 2564, จาก <https://www.culi.chula.ac.th/publicationonline/files/article2/vUDwnMxkzOMon44352.pdf>
- สิริวรรณ โพธิ์ทองและ วนิตา อัญชลีวิทยกุล. (2561). การใช้การสอนแบบเล่าเรื่องเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสวนดุสิต).
- อมรรัตน์ ผุดสุวรรณ. (2560). รูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการฟังด้วยเครือข่ายสังคมออนไลน์เพื่อการศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์).
- อารีญา เชี่ยวจواهر. (2551). การใช้การเล่าเรื่องเพื่อเพิ่มความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอัสสัมชัญคอนแวนต์ สีสลม. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).
- อรพรรณ ฤทธิ์มั่น และบัลลังก์ โรหิตเสถียร. (2559). ข่าวสำนักงานรัฐมนตรี38/2559 ทหารีอกับเอกอัครราชทูตสหรัฐอเมริกา. สืบค้นเมื่อ 15 พฤษภาคม 2564, จาก <http://www.moe.go.th/websm/2016/jan/038.html>
- Coskun, Abdullah. (2011). Investigation of the Application of Communicative Language Teaching in the English Language Classroom –A Case Study on Teachers’ Attitudes in Turkey. *Journal of Linguistics and Language Teaching* Volume 2 (2011) Issue 1. Search on 27th February 2021 <https://files.eric.ed.gov/fulltext/ED513910.pdf>
- Cambride University. (2020). *The Cambridge Life Competencies Framwork: Introductory Guides*. London: Cambridge University Press.

Irene Maria C.R. (2021). The use of Communicatlve Approach in Teaching Speaking Competence. ISLLAC : *Journal of Intensive Studies on Language, Literature, Art, and Culture*, 5(1), 2021 Retrieved 25 February 2021, from <https://core.ac.uk/download/388996408.pdf>

Bartlett, Kevin. (2020). *Australian Journal of Applied Linguistics*, 3(2), 168-182 (2020). Retrieved 25 February 2021, from <https://files.eric.ed.gov/fulltext/EJ1267453.pdf>